

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Remensi Archiepiscopo & suffraganeis ejus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

quæ dictus Patriarcha malum in bono vincere studens usque modò siluerat attentaras, quibus apostolicam sedem, immo eum qui Ecclesiarum omnium eam matrem constituit & magistrum, non leuiter quidem nosceris offendisse. Cùm enim venerabilis frater noster Patriarcha Hierosolymitanus apostolicæ sedis Legatus quendam, qui se * Patriarcham Antiochenum appellat, de speciali mandato nostro duxerit exigente iustitia deponendum, & in omnes qui eidem tamquam Patriarchæ intenderent excommunicationis sententiam promulgarit, tu nihilominus eum non sine apostolicæ sedis injuria recepisti, eidem quasi Patriarchæ temerè intendendo. Ad hæc, electo Tharsensi sublatu de medio, cùm Patriarcha sapediuctus speraret ut iuxta promissionem tuam Archiepiscopus institueretur ibidem, tu redditibus & casibus ipsius Ecclesiæ militibus tuis sacrilega præsumptione diuisis, & Latinis clericis expulsis penitus ab eadem, in ipsa Græcos quosdam intrudere præsumpsisti. Quoniam igitur hæc sub dissimulatione transire nec volumus nec debemus, quos apostolatus officium non solum Ecclesiis, verum etiam fidelibus uniuersis constituit debitores, ne nobis negligentibus impietatem tuam tibi, prout ad nos pertinet, nuntiare, tu in tua moriaris iniquitate, quod absit, & sanguis tuus de nostris manibus à Domino requiratur, serenitatem tuam monemus, rogamus, & exhortamur in Domino, & sub diuini iudicij obstestatione tibi præcipiendo mandamus quatenus prædicto Patriarchæ ac Ecclesiis suis taliter satisfacere studeas de præmissis ut maiestatem diuinam, quam ea committendo tibi offensam proculdubio reddidisti, placatam tibi reddere valeas eadem corrigendo, & nos te tamquam obedientiæ filium caritatis brachiis amplectentes, favorem tibi teneamur apostolicum impertiri. Alioquin, cùm Domino disponente in eo simus loco & officio constituti ut vindictam in nationibus & increpationes in populis facere teneamur, ac secundum Apostolum omnem inobedientiam prompti simus ulcisci, venerabilibus fratribus nostris Patriarchæ Hierosolymitano prædicto & suffraganeis ejus ac Episcopis Cypri nostris damus litteras in mandatis ut te, licet ex alia causa vinculo excommunicationis astrictum, ex hac quoque usque ad satisfactionem condignam appellatione postposita faciant excommunicationis sententiæ subjacere, nihilominus in præfatum nepotem tuum ac omnes

principales fautores & consiliarios tuos consimilem sententiam proferentes, ac facientes eandem usque ad satisfactionem idoneam inuolabiliter obseruari. Insuper carissimis in Christo filiis Hierosolymitano & Cypri Regibus illustribus & Baronibus eorundem, necnon dilectis filiis Templariis & Hospitalariis & peregrinis constitutis in provincia Hierosolymitana, mandamus ut interim tibi nullum impendant consilium, auxilium, vel favorem, quinimmo te tamquam excommunicatum arctius evitantes, Patriarchæ prædicto ac Ecclesiis ejus assistant ad suam iustitiam obtinendam, præfato Patriarchæ Hierosolymitano mandantes ut ipsos ad id compellat per censuram ecclesiasticam, si necesse fuerit & viderit expedire. Tu igitur sensus tuos colligens in te ipso, sicut vir providus, studeas præcavere ne te in illum articulum necessitatis inducas quod te serò peniteat apostolicis non obtemperasse monitis & mandatis. Datum Laterani 11. Kalendas Martij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

REMENSI ARCHIEPISCOPO
& suffraganeis ejus.

ET si apostolatus officium nos uniuersis constituat debitores & erga omnes paternum affectum gerere teneamur, regnum tamen Franciæ prærogativa quadam diligimus caritatis, utpote quod præ ceteris mundi regnis apostolicæ sedi ac nobis obsequiosum semper extitit & devotum; ideoque ab eodem regno specialiter amovere cupimus scandala uniuersa quæ contra illud diuinæ possent maiestatis oculos provocare. Noveritis autem ad nostram audientiam pervenisse quod ejusdem regni homines quasi ex consuetudine generalij, frequenter ex ira, & interdum animi levitate, quibusdam utuntur nefandis & horribilibus juramentis, & cùm veritas doceat per se ipsam non esse jurandum per terram, quia scabellum est pedum Dei, ipsi non solum per divinos pedes & manus jurare non metuunt, verum etiam ipsius Christi & sanctorum ejus secretiora membra lingua sacrilega perscrutantes, ea non formidant intonare jurando quæ nos scribendo sumus veriti nominare. Cùm igitur sacri canones in præsumptores hujusmodi constituant graves pœnas, & Episcopos nihilominus, qui hæc emendare negligunt, assèrant acerrimè arguendos, fraternitatem vestram monendam duximus attentius & hortandam, per apostolica vobis scripta

Epist. 3:
De coarctanda
jurandi temeritate.

* Vide lib. 11.
epist. 9. 110.
lib. 12. epist. 8.
38. 39.

præciendo mandantes quatenus subditis vestris ut ab hujusmodi temeritate desistant curetis districtius inhibere, & inhibitionibus comminationes addendo, eorum præsumptionem taliter corrigatis quòd divini nominis zelus vos tangere videatur, & eorum temeritas divinam contra ipsos & regnum præfatum non provocet ultionem. Vos denique, fratres Archiepiscopo & Episcopi, super vobis ipsis &c. Datum Laterani 11. Idus Martij, pontificatus nostri anno decimosexto.

EPISCOPO FLORENTINENSI,
& Priori Camaldulensi, & magistro B.
Plebano castri Florentini.

Epist. 4.
De electione
Præpositi Aretini.

Cum olim nuntius dilectorum filiorum Præpositi & Canonicorum Aretinorum in nostra præsentia constitutus sententiam quam super electione facta de ipso Præposito in pastorem Ecclesiæ Aretinæ venerabiles fratres nostri Archiepiscopus Ravennas & Episcopus Livienis delegati à nobis pro dicto Præposito promulgarant postularet auctoritate sedis apostolicæ confirmari, magistro R. procuratore partis alterius, præter alia contra modum electionis ipsius & processum judicum prædictorum objecta, proponente ipsum Præpositum in Ecclesiam Aretinam ingressum simoniacum habuisse, ac tempore quo de ipso fuit electio celebrata, excommunicatio- nis fuisse vinculo innodatum, & natalium pati defectum, quia nobis super iis non poterat fieri plena fides, vobis dedimus in mandatis ut tam super processu judicum & electionis modo quam super obstaculis aliis quæ partes ducerent proponenda, receptis probationibus eorundem, ipsas sub vestris sigillis fideliter nobis transmitteretis inclusas, præfigentes partibus terminum competentem quo nostro se conspectui præsentarent sententiam recepturæ. Adjecimus etiam quòd testes quos utraque pars super modo electionis, processu judicum, & aliis quæ crimina non contingerent, du- cerent nominandos, si se gratia, odio, vel timore subtraherent, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita cogeretis veritati testimonium perhibere. Partibus itaque in nostra præsentia constitutis, nar- ratione ac responsione aliisque partium confessionibus super processu judicum & modo electionis auditis, cum velletis, sicut ex litteris vestris accepimus, ad aliorum in- quisitionem procedere, à parte Præpositi fuit objectum se non teneri super aliis res- pondere, cum hæc, sicut dicebat, coram

primis judicibus objecta fuerint nec probata, præsertim cum induciæ datæ ad hæc probanda fuissent, & super iis pars eadem protestata fuerit coram vobis quòd absque sui præjudicio super articulis aliis res- ponderet, & adjecit ei non debere obesse si nuntius ejus cum adversario litteras impetravit, qui non ad hoc, sed tantum ad impetrandam confirmationem sententiæ, fuerat destinatus. Quibus pars adversa respondit quòd cum hæc sub judicibus memoratis in modum exceptionis dilatorie fuerint ad iudicium declinandum objecta, quod etiam pars altera concedebat, contra personam nihilominus ipsius Præpositi ad excludendum eum à dignitate poterant peremptoriè nunc opponi, præsertim cum nuntius partis Præpositi in litteris impetratis cum adversario convenisset, & primò vobis præsentasset easdem, ac vos forma cogeret litterarum. Addidit insuper quòd pars Præpositi contestando licem approbasse litteras & à dilatoriis exceptionibus recessisse liquidò videbatur, quod pars adversa negabat, cum super aliis respondendo, ut dictum est, de jure suo circa exceptiones hujusmodi fuerit protestata, & sicut dicebat, commissionis litteras approbare pro parte ac pro parte poterat repro- bare. Quia verò super iis diversi videban- tur diversa sentire, quid vobis sit facien- dum postulastis per sedem apostolicam edoceri, quærentes nihilominus an defectus natalium & excommunicatio iudicati debeant ad crimina pertinere, cum de crimine non filij, sed patris, agatur in primo, & de pena criminis in secundo; ut sic instrui valeatis utrum super iis nominandos testes secundum formam præcedentium litterarum debeatis compellere perhibere testimonium veritati. Quævisistis etiam, si ad testimonium debeat Archidiaconus supradictus admitti, cum per procuratorem agant idem & ejus socij coram vobis. Nolentes igitur pro tales inutiles & vanos an- fractus decisionem causæ in gravamen Ecclesiæ Aretinæ differri, per apostolica vobis scripta præciendo mandamus quatenus non obstantibus hujusmodi vanis & frivolis occasionibus, secundum formam vobis datam procedatis in causa, testes in præmissis articulis, illo de simoniacò ingressu duntaxat excepto, ad perhibendum testimonium veritati per censuram ecclesiasticam compellentes, cum etsi à criminibus fortè descenderint, quoad istud negotium crimina non contingant. Archidiaconi verò testimonium, cum pro parte ip-
sas